

Műsorok országszerle

Kecskeméten derülátók!

— Bizakodó vagyok, mert jól sikerültek a szerződéses. — Így kezdte első kecskeméti nyilatkozatát Beke Sándor, a Katona József Színház új főrendezője.

Érthető, hogy a távozottak pótlását, a társulat felfrissítését tekintették legelső feladatuknak a színház vezetői, mivel tehetséges, képzett művészek nélkül a legvonzóbb, legalaposabb műsorterv sem ér sokat. A legszenálisabb rendezői elképzelések is megfeneklenek, ha nincs, aki valóra váltás ezeket, nincs, aki a nézőket bevonja a játékba. Igaz, vidéken is elmúltak azok az idők, amikor egy primadonna vagy táncoskomikus, né tán drámai hős kedvéért ostromolták a pénztárakat, ám az együttes színvonala, a színészek várható teljesítménye ma is erőteljesen befolyásolja a látogatottságot. Arról nem is szólván, hogy csak a társulat adottságaira épített éves program számíthat sikerre.

A kecskeméti a jelek szerint ilyen. Kellő időben tisztázódott, hogy a jövőben kikre számíthatnak, milyen szerepkörökben kell új ember. Céltudatosan, tervszerűen próbálták az együttest átformálni. Miskolcra a *Blaskó testvérek* jöttek a híros városba. Sokat várnak tőlük, akárcsak a Debrecenből átszerződött *Mátrai Mártától*. Ismerősként köszöntik a visszatérő *Lengyel Jánost*. Az új évadtól itt játszik *Jenei István*, *Hunyadkúrti István* és *Reviczky Gábor*. A most diplomázottak közül *Szirtes Ágival*, *Andresz Katalinnal* és *Szirmai Péterrel* kötöttek szerződést.

Előreláthatóan sok művészvendég színesíti a következő évadot. Vitatható persze, hogy *Szakács Eszterre*, *Kézdy Györgyre* vagy *Galambos Erzsire* illik-e a vendég minősítés. Nevük felejtethetlen alkíftásokat idéz Kecskeméten! Elsősorban azokra számítanak, akik ismerik ezt a műhelyt, akik félig-meddig hazajönnek.

Igy jó, így alakul ki a színházi folyamat, így őrizhetők meg az elért eredmények.

A Miskolcra Bács-Kiskunba költöző Beke Sándor optimizmusát más források is táplálják. Ennyi rendező egyszerre még sohasem működött Kecskeméten. Visszajött *Szöke István*, őszől itt dolgozik *Gali László* és *Galamb Sándor*. Szép feladatok várnak *Szurdi Miklósa* és nyilvánvalóan Beke Sándor is igazolni kívánja az érkezését megelőző kedvező híreket.

Megerősítették a dramaturgiát, hogy minél közelebb kerülhessenek a közönségigényhez. Vagyis visszanyerjék a nézők egyik-másik rétegének megcsappant bizalmát, de ne adják föl a színház korszerűsítésének lehetőségeit kutató törekvéseket, továbbra is kavarják a kecskeméti a sokáig kicsit állóvíz színházi életet. (Mintha a közönség szempontjai kaptak volna nagyobb figyelmet...)

Sütő András Káin és Ábel című művével kezdik az évadot. Ezt követően egy ismerős ismeretlen kerül műsorra, *Eörsi István* „csavart egyet” *Molnár Ferenc* *Az ördög* című színjátékán, ez a modern, érdekes változat kerül a játékrendbe. Csak felsorolásszerűen: *E. Labiche* és *March Michel*: Olasz szalmakalap, *Cocteau*: Rettenetes szülők, *Dosztojevszkij*: A félkegyelmű, *Goldoni*: Két úr szolgája, *Verne*—*Csepreghy*: Strogoff Mihály utazása, *Wassermann*—*Leigh*: La Mancha lovagja.

Annai biztos, hogy „látványos” színházat kaphatnak a kecskeméti a és mind azok, akik autóra, vonatra ülnek egy előadásuk megtekintésére. Jó lenne, ha ez a nagyszerű kezdeményezés néhány kiváló művész távozásával nem halna el. Érdemes lesz összehasonlítani, hogy mennyiben azonos és mennyiben más a két „kecskeméti korszak”. Az vitathatatlan ugyanis, hogy *Ruszt József*, *Gábor Miklós* és a többiek után valami más kezdődik. Szeretnénk hinni: továbbra is megérdemlik, kiváltják a megkülönböztetett figyelmet, rokonszenvet.

Heltai Nándor